

Arrest

nr. 91 479 van 13 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. SUYKENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 29 januari 2012 en diende twee dagen later een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 22 juni 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, welke diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Hesar Shahi, gelegen in het district Rodat in de provincie Nangarhar. U verklaart geboren te zijn in 1356 (1978 volgens de Gregoriaanse kalender) en bent tot de twaalfde klas naar school gegaan. U bent acht jaar getrouwd met P.(...) en samen hebben jullie twee zonen, S.(...) en M.(...) genaamd, en twee dochters, Hu.(...) en He.(...) genaamd. Uw vrouw en kinderen verblijven nog steeds in Hesar Shahi, waar ook u heel uw leven woonde voor u op de zesde van saratan 1390 (27 juli 2011 volgens de Gregoriaanse kalender) Afghanistan verliet. Op 31 januari 2012 vroeg u asiel aan in België.

U wordt door de Taliban bedreigd omdat u actief was voor buitenlandse bedrijven. Gedurende drie jaar transporteerde u voor het Iranese bouwbedrijf IDG en voor het Turkse bouwbedrijf NASA voeding van de bazaar in Jalalabad naar Gamberi Daq, de basis waar deze twee bedrijven gevestigd zijn.

In totaal zou de Taliban u twee brieven sturen, om te eisen dat u uw werk voor de buitenlanders stopzette. De eerste dreigbrief ontving u op 20/03/1390 (10/06/2011), de tweede op 02/04/1390 (02/07/2011). Enkele dagen nadien bent u via een smokkelaar via Kaboel en Nimroz gevlucht uit Afghanistan. Op 31 januari 2012 vroeg u asiel aan in België.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legt u twee bankkaarten, van de Azizi bank en van de Kabul Bank, neer. Andere documenten die u per post liet opsturen, zoals uw Taskara en schooldiploma, bent u verloren.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw **geografische kennis** over uw regio dermate laag is dat er heel wat vraagtekens kunnen worden geplaatst over uw herkomst uit Hesar Shahi en ruimer gezien uit Rodat, aangezien u beweert uw hele leven in Hesar Shahi, de officiële naam van het door u genoemde Sharshari, te hebben verbleven (Gehoorverslag CGVS, 19/04/2012, p. 2). Zo is het heel opmerkelijk dat u de dorpen Akhound Zada Kalay en Tatang categoriseert als dorpen op de baan van uw dorp naar het districtcentrum (CGVS, p. 2). Nochtans blijkt volgens de landkaart die in het administratief dossier werd gevoegd dat deze twee dorpen helemaal niet tussen uw dorp en het centrum van Rodat liggen. Het verafgelegen dorp Hesarak situeert u dan weer ongeveer even dichtbij van uw dorp als uw dorp van het districtcentrum, wat volgens de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt helemaal niet klopt.

Naast uw gebrekkige geografische kennis is ook uw **maatschappelijke kennis** over uw regio van herkomst navenant. U verklaart vijf jaar lang een winkel in algemene voeding als olie, rijst en bonen te hebben gehad in de bazaar van Hesar Shahi, voor u zeven maanden werkzaam was als taxichauffeur en drie jaar als transporteur voor de buitenlandse firma's IDG en NASA (CGVS, p. 12-13). Het is dan hoogst merkwaardig dat u verklaart dat deze bazaar, de enige in Hesar Shahi, maar 25 tot 30 winkels herbergt (CGVS, p. 3). Volgens de informatie in het administratief dossier telt de bazaar van Hesar Shahi namelijk 200 bazars, een veelvoud dus van het aantal winkels dat u zou hebben geteld. Als oud-winkelier en –transporteur in voeding blijkt uw kennis over het Afghaanse geld ook uitermate beperkt te zijn. Kort na het aan de macht komen van Karzai werd zoals u correct weergeeft het nieuwe geld in omloop gebracht. Volgens u werd toen echter ook onmiddellijk 1,2 en 5 Afghani in zowel een biljet als een munt uitgegeven (CGVS, p. 14). Het bestaan van 1,2 en 5 Afghani als munt én biljet zou zeker nog zo zijn geweest tot aan uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 13). Deze twee laatste antwoorden zijn allerm minst vreemd voor iemand die zoals u steeds met geld omging. Uit de informatie in het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de nieuwe biljetten inderdaad vanaf oktober 2002, vlak nadat Karzai aan de macht kwam, in gebruik genomen, allen bestaande uit biljetten. Het is echter pas vanaf 2005 dat de biljetten van 1,2 en 5 Afghani vervangen werden in munten.

In het verlengde van uw gebrekkige geografische en maatschappelijke kennis over uw regio van herkomst, roept ook uw kennis over recente veiligheidsconflicten heel wat ernstige vragen op over uw vermeende afkomst uit Rodat. Zo weet u helemaal niets af van wat er gebeurd is in Mazina, een

dorp dat u schat op 25 min stappen van uw dorp. Volgens u zouden daar ongeveer vier jaar geleden zeven ingenieurs die werkten voor een NGO zijn omgekomen bij een Talibanaanslag (CGVS, p. 10). In werkelijkheid zijn daar in januari 2010, iets meer dan een jaar voor uw vertrek uit uw district, vier kinderen en een politieagent omgekomen en maar liefst 82 burgers, waaronder voornamelijk studenten, gewond geraakt bij een bembomaanval vlakbij een Afghaans en NATO-konvooi. Deze aanslag veroorzaakte heel wat commotie in uw district omdat de dorpsbewoners de Amerikaans troepen ervan verdachten handgranaten te hebben gegooid naar de kinderen. Daaropvolgend werd er een officiële onderzoekscommissie opgericht die in rechtstreeks contact stond met president Karzai. Het is frappant dat u deze gebeurtenis niet aanhaalt wanneer daarnaar wordt gepeild. Daarnaast geeft u te kennen dat u weet heeft van een grote betoging in uw district, aan de Torkham snelweg (CGVS, p. 9). Dit zouden volgens u echter de enige betogingen geweest zijn, behalve kleine betogingen toen er korans werden verbrand. Maar zeker geen over landconflicten: "toch zeker niet meer na de Mujahedinperiode", zegt u zelf (CGVS, p. 20). Opnieuw is dit foutief, aangezien er, volgens de informatie in het administratief dossier, eind 2006 nog een betoging heeft plaatsgevonden voor dezelfde reden als de betoging die u zo gedetailleerd weergeeft.

Naast uw vage kennis over veiligheidconflicten blijft u ook heel erg selectief over reconstructieprojecten in uw regio van herkomst. Zo beweert u dat USAID enkel advies geven aan landbouwers, koekjes uitdelen aan scholen en olie, boeken en pennen geven aan studenten. Maar of deze hulporganisatie daadwerkelijk iets bouwt, daar bent u niet op de hoogte (CGVS, p. 19). Nochtans heeft deze Amerikaanse hulporganisatie in mei 2010 voor 658.000 dollar geïnvesteerd in uw regio door onder meer 22 waterdammen aan te leggen en een kanaal (zie informatie administratief dossier). Deze infrastructuurwerken hebben een positieve impact op maar liefst 17.988 families in uw district. Het is dan ook kras dat u niet exact kan aanhalen wat deze organisatie in het verleden reeds heeft verwezenlijkt in uw regio. Net zoals het opvallend is dat u niet kan uitweiden over de textielindustrie die dankzij dezelfde organisatie, met name USAID, sinds 2009 aan een heel sterkte heropleving bezig is in Rodat (zie informatie administratief dossier). USAID zette het "Rodat Textile Production and Training Center" op in 2009 en hielp de afgestudeerden ook met de export van hun afgewerkte producten. Het enige dat u kwijt kan over textiel in uw regio is uiterst algemeen: "Tulband en een soort masker" (CGVS, p. 22). Ook de termen kleren, kleermakers en industrie helpen u daarbij blijkbaar niet. Nochtans kan worden verwacht dat een persoon met uw profiel, iemand die tot de twaalfde klas naar school is geweest en door zijn beroepsleven als bazaarhandelaar en taxichauffeur in contact werd gebracht met alle aspecten van de huidige Afghaanse maatschappij, weet heeft van deze reconstructieprojecten. Het is dan ook opmerkelijk dat u een prestigeproject als het in 2009 gebouwde religieus seminarie in uw geboortedorp niet aanhaalt. Dit project, gefinancierd door een rijke handelaar, wordt geschat op 3 miljoen Afghani (zie administratief dossier).

In het verlengde van uw gebrekkige geografische en maatschappelijke kennis, blijkt ook uw kennis over **politiek en prominente figuren** in uw regio van herkomst veel te beperkt voor iemand met uw profiel. Zo kon men volgens u bij de laatste parlementsverkiezingen in 2010 in uw dorp Hesar Shahi enkel gaan stemmen in de Sultan moskee (CGVS, p. 7). Volgens de informatie in het administratief dossier kon men echter op drie verschillende plaatsen stemmen: de Hasar shahi Masque, de Ahdad Primary school en de Hasar Shahi Clinic. Wanneer u dan wordt gevraagd naar drie verkozen parlementariërs uit Nangarhar, geeft u de namen Lutfullah Baba, Lalmahmad Durrani en Pahtana, een vrouw (CGVS, p. 7). Van Lutfullah Baba is enkel geweten dat hij in de Senaat zetelt. Lalmahmad Durrani en Pahtana komen echter zelfs niet voor op de lijst met verkozenen uit Nangarhar, en ruimer gezien staan deze namen zelfs niet op de officiële én finale kandidaatslijst voor de parlementsverkiezingen van 2010 (zie administratief dossier). De vrouwelijke parlementariër Aryan Yoon zegt u dan weer niets (CGVS, p. 25). Van de politieke partij Nazhat e hambastagi Milli zegt u zelfs dat dit een "soort NGO" is (CGVS, p. 26). Meer regionaal gebonden verantwoordelijken zijn u ook niet bekend, zoals Khursheed en Ali Akbar Sadat, volgens de informatie in het administratief dossier de districtshoofden van Rodat in respectievelijk 2009 en 2010 (CGVS, p. 20). Net zoals u geen kennis blijkt te hebben van Abdul Haq Aqeeq, de vroegere Talibanwoordvoerder voor Nangarhar die in 2007 in Rodat werd gearresteerd (CGVS, p. 10). Wanneer diens bijnaam Dr Mohammad Hanif wordt opgeworpen, antwoordt u verkeerdelijk dat dit de vice-gouverneur van Sherzai is (CGVS, p. 9). Naast deze regionaal gekende prominenten weet u evenmin iets af van nationale figuren die mee de geschiedenis van Afghanistan hebben gekleurd. Zo heeft u over Burhanuddin Rabbani (CGVS, p. 26) en Dostum (CGVS, p. 5) enkel de naam gehoord. Meer duideing is u vreemd. De in uw provincie geboren Maulvi Mohammad Yunus Khalis kan u enkel linken met de politieke partij Hezb-i-slami van de ook door u gekende Gulbudin (CGVS, p. 22). Maar dat deze twee nationale figuren in onmin zijn geraakt en Yunus Khalis een aparte strekking van de Hezb-i-slami heeft opgericht is u blijkbaar niet gekend (zie

informatie administratief dossier). Van Ahmad Shah Massoud weet u dan weer enkel dat hij van Pansjer is en een Tadjiek (CGVS, p. 26), meer niet. Echter, deze man is een van de bekendste strijders tegen de Taliban en heeft zeer veel betekend voor Afghanistan, getuige de jaarlijkse herdenkingsdag ter ere van hem. Nochtans beweerde u bij aanvang van het gehoor geen bekende Tadjiek te kennen (CGVS, p. 5), laat staan een bekende Mujahedinleider uit Noord-Afghanistan (CGVS, p. 4). Dat u nagenoeg niets over de politieke en geschiedkundige situatie in Afghanistan of Nangarhar weet, is opnieuw een opmerkelijke vaststelling. Het zijn immers onder andere deze politieke partijen en voormalige krijgsheren die de tragische geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf de laatste jaren in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het argument dat u de dorpen rondom het uwe kan opnoemen, is zeker niet zwaarwichtig genoeg. Uw hedendaagse en historische kennis over uw regio is namelijk nihil. Zoals eerder al vermeld, mag ook van een landbouwer verwacht worden over de belangrijkste feiten die rechtstreeks betrekking hebben op zijn leefwereld en veiligheid, op de hoogte te zijn.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tadzjikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen. Bovendien bevatten de twee bankkaarten die u voorlegt geen aanwijzingen over uw recent verblijf, zodat ze in geen geval afbreuk zouden kunnen doen aan de motieven van de negatieve beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker merkt op dat hij intussen zijn taskara heeft opgestuurd gekregen van zijn ouders. Hij voegt een kopie toe als bijlage aan het verzoekschrift alsook een kopie van de taskara van zijn vader evenals een kopie van een stuk uitgereikt door de autoriteiten waaruit moet blijken dat hij wel degelijk is wie hij beweert te zijn. Verzoeker verklaart zijn originele taskara ter zitting te zullen neerleggen. Hij is van mening dat het feit dat hij niet alle dorpen in zijn onmiddellijke omgeving perfect weet te situeren geen valabel argument is om te beoordelen of iemand al dan niet van een bepaalde regio afkomstig is. Hij is er immers vrij zeker van dat indien men een gemiddelde persoon vraagt om bepaalde dorpen te situeren ten opzichte van zijn eigen dorp, quasi iedereen wel vergissingen zal begaan. Dit geldt eveneens voor wat betreft het verwijt van de beperkte maatschappelijke kennis. Aangaande zijn onwetendheid omtrent het jaar waarin bepaalde munten werden ingevoerd, betoogt hij *"Een kleine steekproef op de werkvloer leert dat niemand het juiste jaar kon zeggen waarop de Euro werd ingevoerd..."*. Hij wijst er tevens op achteraf te hebben meegedeeld dat hij die vraag niet goed begreep. Waar hem wordt verweten het juiste aantal winkels niet te kennen van de bazaar in zijn geboortedorp, laat verzoeker gelden dat hij 125-130 heeft geantwoord, maar men op het Commissariaat-generaal dit blijkbaar heeft misbegrepen en 25-30 noteerde. 125-130 ligt al meer in het verlengde van de 200 waarover het Commissariaat-generaal spreekt, aldus verzoeker. Het feit dat hij van bepaalde incidenten niet op de hoogte is, is volgens verzoeker een zwak argument. Hij meent dat men hem moeilijk kan verwijten dat hij niet op de hoogte is van de lokale media en voegt eraan toe dat hij mogelijks ten gevolge van zijn drukke activiteiten geen tijd had om dit op te volgen. Bovendien gaan de lokale media daar minder geavanceerd te werk dan zoals we in Europa gewoon zijn. Het lijkt verzoeker niet correct de westerse manier van omgaan met de media te gaan transporteren naar de situatie in Afghanistan. Betreffende het feit dat hij bepaalde politici niet kent, oppert verzoeker er zeker van te zijn dat als men gelijkaardige vragen stelt aan een laaggeschoolde Belg deze het er niet beter van zal afbrengen. Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal van mening is dat iemand met zijn profiel een bepaalde geografische en maatschappelijke kennis moet hebben om geloofwaardig te kunnen zijn, maar hiervoor hoofdzakelijk een westers maatschappijbeeld en een westerse manier van denken hanteert, zonder zich in te leven in de specifieke omstandigheden waarin de gemiddelde Afghaan leeft. Hij blijft bij zijn standpunt wel degelijk heel zijn leven in Heshar Shahi te hebben gewoond en stelt dat zijn originele taskara hiervan het ultieme bewijs is. Aangezien het Commissariaat-generaal niet is ingegaan op de grond van de zaak, is het, aldus verzoeker, niet nodig om hierop dieper in te gaan. Verzoeker besluit dat bovenstaande elementen staven dat zijn verhaal niet uit de lucht is gegrepen en dat hij terecht vreest voor zijn leven indien hij naar Afghanistan wordt teruggestuurd.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker wordt door de commissaris-generaal afgewezen om redenen dat: (i) aan zijn beweerde verblijf de laatste jaren in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, (ii) aan zijn asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met zijn voorgehouden verblijf, bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht, (iii) hij aan de hand van zijn verklaringen zijn nood aan bescherming niet aannemelijk maakt en (iv) de door hem neergelegde documenten niet van aard zijn voormelde conclusies te wijzigen.

2.3. De bestreden beslissing stelt terecht vast dat aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Hesar Shahi in het district Rodat, provincie Nangarhar, waar hij volgens zijn verklaringen heel zijn leven tot aan zijn vertrek uit Afghanistan zou gewoond hebben geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers geografische en maatschappelijke kennis omtrent zijn beweerde regio van herkomst, alsook over recente veiligheidsconflicten en reconstructieprojecten aldaar is immers uiterst gebrekkig. Bovendien is ook zijn kennis over de politiek(e) en prominente figuren in die regio uitermate beperkt en blijkt hij zelfs, meer in het algemeen, van de globale politieke en geschiedkundige situatie in Afghanistan zo goed als niets te weten. Verzoeker lijkt de verschillende vaststellingen van de commissaris-generaal inzake zijn gebrekkige kennis niet of nauwelijks te betwisten, en onderneemt geen ernstige poging om ze *in concreto* te weerleggen. Hij beperkt zijn verweer met het betoog dat het Commissariaat-generaal een westers maatschappijbeeld en *dito* manier van denken bij de beoordeling zou hebben gehanteerd. Gelet op verzoekers verklaringen meer dan 30 jaar in het dorp Hesar Shahi in het district Rodat te hebben gewoond, er tot de twaalfde klas naar school te zijn geweest, hier op aansluitend 5 jaar werkzaam te zijn geweest als eigenaar en uitbater van een winkel in algemene voeding in de bazaar van Hesar Shahi, vervolgens 7 maanden als taxichauffeur en tot slot 3 jaar als transporteur voor de buitenlandse firma's IDG en NASA, mag van verzoeker een uitgebreide kennis van deze streek worden verwacht. Gezien zijn verklaarde werkzaamheden als handelaar, taxichauffeur en transporteur kon van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij over een gedegen geografische kennis van zijn regio zou beschikken, dat hij bij benadering correct zou kunnen weergeven vanaf welke periode 1, 2 en 5 Afghani als munt en/of biljet in omloop waren, dat hij weet zou hebben van regionale veiligheidsconflicten zoals betogingen in de omgeving en van reconstructieprojecten in de buurt, zoals het in 2009 gebouwde religieus seminarie in zijn geboortedorp, een prestigeproject gefinancierd door een rijke handelaar. Immers kan worden verwacht dat iemand met verzoekers profiel in contact komt met alle aspecten van de huidige Afghaanse maatschappij. Op grond van het geheel van zijn vaststellingen heeft de commissaris-generaal terecht en in alle redelijkheid geoordeeld dat aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, en bijgevolg evenmin aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Zoals de bestreden beslissing terecht stelt is de vaststelling dat verzoeker niet recent uit Afghanistan afkomstig is op zich geen reden om hem het statuut van subsidiaire bescherming te ontfemen. Echter door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in het dorp Hesar Shahi in het district Nangarhar tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in juli 2011, zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen immers buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in buurland Iran of Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tadjikistan, Rusland, Dubai of India. Los daarvan is ook het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Verzoeker verklaarde eerder aan het Commissariaat-generaal dat hij "*met de post (...) tweemaal brieven ontvangen*" had, "*eenmaal Taskara en diploma school, maar (...) die*" documenten nadien "*kwijt*" geraakte (gehoorverslag 19 april 2012, p. 11). Hij zou die stukken verloren hebben toen ze hem overplaatsten naar een andere locatie (*Ibid.*, p. 11). Hij gaf ook aan toen men hem op het einde van het gehoor vroeg of hij van plan was om nog stukken toe te voegen, verder geen documenten meer te zullen neerleggen omdat zijn taskara verloren was en hij een duplicaat persoonlijk dient aan te vragen, wat hij echter niet kan (*Ibid.*, p. 28). Er kan dan ook geen enkele bewijswaarde worden toegekend aan de taskara die verzoeker in kopie als bijlage aan zijn verzoekschrift voegde en waarvan hij het origineel ter zitting toonde aangezien het om reden hiervoor uiteengezet enkel om een gefabriceerd stuk kan gaan.

De overige door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde documenten, met name een kopie van de taskara van zijn vader en van een stuk uitgereikt door de autoriteiten waaruit zijn identiteit zou moet blijken, zijn niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat de Raad conform artikel 8 PR RvV deze niet in overweging neemt. Bovendien betreffen het gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren kopieën waaraan alleen al om deze reden geen bewijswaarde kan worden toegekend. Dit geldt eveneens voor de kopie van het door verzoeker ter zitting neergelegde attest van verzoekers voormalige werkgever 'NASA Construction & Trade INC'.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER